

17. Aug. 1830

FAKTA

Dato:

17. Aug. 1830

Sidetal:

Dagbog A, side 69 verso – 74 verso

Dagbogens placering:

Det kgl. Bibliotek NKS 2923, 4°

Omtalte personer:

Christian IV

Otto Collett

Johan Michael Kruse

Frantz Edler Neumann

Poul Steenstrup

Trykt udgave:

Georg Nygaard: "Maleren Martinus

Rørbyes Rejsedagbog 1830",

København 1930, s. 84 (de første 239

linjer af notatet udeladt)

TRANSSKRIFTION

Den 17de Aug

tidlig om Morgenen stode vi op og begave os med hvor Veiviser paa Veien, først efter at være steget noget tilveirs fra Byen kom vi til Krutmøllen som vi besaae og hvorved Intet syntes mig værd at omtale omendskjøndt det Krudt som her fabriceres skal være meget godt og altid holde fleere Grader end det er bestemt. Herifra stege vi immer høiere ad den slette Vei der ikke vel kan kjøres, og kom der paa til Kongens Pukværk, som vi besaae; i dette som i de øvrige Pukværker renses det urene fra Metallet ved Hjælp af Vand, hvorved dog det heele Invendige faaer et noget skiden færdigt Udseende. Oven for Pukværket ligger de bekjente Steene hvor Kong Cristian den 4de stod og bestemte hvor Kongsberg skulde anlægges i Dalen. Man finder paa denne Steen en Inskription men som ikke vel kan læsses, da den er en Deel bevoxet med Mos og ikke mere bliver rengjort. Det Kors der har staaet i Nærheden heraf findes ikke mere og den Udsigt, som der findes fra dette Sted, kan •70 recto• jeg ikke undlade at bemærke, da man herfra overskuer den heelle Dal hvori Byen er anlagt og der næsten over alt er meget gold og ufrugtbar naar man undtager de indelte smaae Marker i Nærheden af Byen der ved særdeles Flid ere opdyrkede og hvor mangengang Jorden endog er paakjørt, for at dække Bjerget der overalt piper frem. Byen selv ligger som bekjent ved en lille Fosse ved Lauven[?] og er langt fra at være smuk, det smukkeste ved den er Udsigterne fra Broen, op og ned af Fossen. Ifra Kongesteenen begave vi os høiere op ad, og kom paa Veien, paa hvis Side man hyppig saa Ruiner af Vandledning der brugtes da Sølværket blev dreven med meere Kraft, til Begyndelsen af Armund Gruben hvorover der er bygget et Huus hvori man ved Hjælp af en ubequem Vinde var beskjæftiget med at optrække af Dybet en Deel gamelt Maskinerie der skulde anvendes andensteds. Farten ifra Abningen her ned i Gruben er ikkun for de Bjerghfolk der her ere beskjæftigede, da den for enhver anden vilde være forvunden med Farre. •70 verso• Fra Begyndelsen af Gruben steege vi ned af Bjerget forbi en Mængde opkastet Malm og Huller i Bjerget, til Stullen, der fører ind i Armund Gruben. Man maae gaae ind til Stigeren der beboer et lille Værelse i det Huus der er opført for at huusse Bjerghfolkene om Natten og han saavel som disse ligge paa et Slags hængende Brixer, blodt paa de bare Bræder med en liden Bylt under Hovedet og gandske foruden Overdække, da de i dette Sted lægger dygtigt i Kakkellovnen. I det store af disse Værelser bliver en Deel af det bedre Malm grovpukket, saa at Stigeren bestandig kan have det under Opsigt og efter at det er slagen i smaae Stykker bliver det paa [overstreget: lukkede] laasede Kærrer ført til Pukværkerne for at udskjelnes. I Stiggeren traf vi en gammel Mand med et særdeles redeligt Ansigt og vist nok ogsaa af en prøvet Troskab, han forlangte vor Adgangsseddel og befalede da strax at tænde Faklerne. Før end vi begave

os paa Marchen iførte han sig sin Bjergmandsdragt, der bestod i et Slags kort Kittel, en Hue af Fild uden Skygge •71 recto• og det besynderlige Skjødskind, der bæres bag til, paa Beenene bar han jeg kan just ikke sige om det hørte til Dragten, korte Beenklæder med Skoe og Strømper, alt havde naturligviis sortladet Farver. For ikke at være udsatte for at tabe noget aflagde jeg mine Sager og min Portefuille i Stigerens Værelse i det Skab hvor vist større Rigdomme har ligget i Forvaring, og da vi saaledes havde forberedet os steege vi ud af Huuset og begave os ind ad Stullen hver med sin Fakkeltænder iforveien. Stigeren anførte Toget og jeg sluttede det saa at jeg bestandig kunde see de øvrige iforveien og tydeligst naturlig min egen Bjergmand der iført en gammel rød Trøye havde et besynderligt Udseende i Mørket og ved Fakkelskint. En lang Tid vandrede vi i dette Tog ind ad igjennem Stullen der paa nogle Steder er saa lav at man maae bukke sig, ligesom den paa andre er sine 9 a 10 Al høj og i smukke Proportioner, bredden er næsten bestandig den samme og kan omtrent være 2½ Al. Bestandig ere Bjergvæggene paa Siderne tilsyne, og de ere altid glindsende af det Vand der under tiden endog ligesom regner ned fra Lof- •71 verso• tet [overstreget: idet] naar det har gjennemtrængt Bjergets Rifter og da slutter sig til de øvrige Vandmasser, der deels kommer dybere inde fra Gruben deels fra det Maskinerie, der anbragt i Bjerget fører Malmen op og igjen bringer de tomme Tønner ned; alt dette Vand der saaledes samles i Gruben passerer igjen ud gjennem Stullen under det Brædegulv hvorpaa man gaaer, og ofte naar Gangen har enten en Bøjning til Siden eller gaaer lidet op ad hører man det at fosse under Fødderne uden at kunne see det Mindste. Da vi havde vandret et lang Stykke ind i Bjerget og af og til mødt Folk der i Frastand blodt kunde kjendes paa deres Fakkeltænder der lignede en lille Glød, kom vi endelig, efter at være passeret en heel Deel Siidegange og et stort Huul der for Røgensskyld var brudt op til Dagen, ind i den egentlige Grube, hvor Stullen ophører og Folkene ved Schacten ere beskjæftigede med at passe Maskinen, der her med en bestandig Knirken udøver sin Function. Det Begreb man kunde gjøre sig om en Grube •72 recto• begynder egentlig først her, hvor man sees de mørke Gestalter bevæge sig om Ilden under den bestandige Brus af Vandet i Maskineriet og Rasselen af Kjæderne der passerer op og ned i Dybet ved den her anbragte Keerat[?]. Det er ogsaa paa dette Sted at den optrukne Malm tages ud af Tønderne og hælles i de Karrer der ved Hjælp af Heste førres ud af Stullen, disse Dyr ere dertil bestandig øvede og jeg saae [overstreget: dem] at ligesom de havde fuldendt deres Tour uden fra og ind, hvortil de blodt blive ledede ved en Kusk der med en Fakkeltænder viiser dem Veien [at de] da strax [overstreget: at gjøre] give dem i Færd med en Foderpose, der netop var placeret lige for dem ved Bjergvæggen. – Efter at vi havde pustet lidt her begyndte vi at stige ned ad de Stiiger der sædvanlig hver holdt een Lagter, det vil siige 3 Al og 6 Tommer, ligesom een Furtiggen[?] bestaaer

af 3 Lagter; nogle af Stiigerne imidlertid længere da de alt var indrettet eftersom de bequemest havde kunnet anbringe dem. For hver Stiige standser man paa en Flade af Brædder og begynder da en Smule til Siiden igjennem et lille Hull i Gulvet paa den føl- •72 verso• gende, og saaledes fremdeeles indtil man naaer ned i Dybet. Det rædsomme jeg havde forestiilt mig ved denne Vandring fandt jeg just ikke [overstreget: derimod] da man ikke kan see det heele Dyb paa een Gang under sig, men blodt enkelte Afsatser, derimod fandt jeg mig, jo dybere jeg kom, mere incomoderet af Varmen og Røgen, der især ved en Smedie vi i Bjerget paseerede, og hvor der fabrikeres Værktøi var næsten utaalelig, da Røgen og Varmen maatte passere netop den Aabning hvorigjennem vi steege ned for at naae op og jeg behøver da ikke at bemærke at Væggene her vare endnu merre Sodede end paa de øvrige Steder omendskjønd man paa intet Sted i Bjerget ganske savner den. Det er netop ved denne Sod naar den nemlig er en Smule fugtig, og da antændes at de giftige og kvælende Dampe opstaar; der undertiden dræber Folkene, der hermed ere uforsigtige. Igjennem denne Heede altsaa steege vi ned ad en 40 [overstreget: Lagter] a 50 Lagter til det dybeste, hvor mange Bjergfolk sadde omkring ved Væggene og paa Bunden og arbeidede paa de huller der siden ved Hjælp af Krudt sprænges. Ved ethvert •73 recto• Hul var der 2 Mænd, hvoraf den ene slog med en Hammer medens den anden passede Meiselen og Fakkelen, saa at det her var lutter Hamren næsten uden Ophold. Vi saae her Maaden hvorpaa Sølvet vindes samt hvorledes Gangene see ud i Fjelde og da vi havde opholdt os her noget; begyndte vi atter at stiiige op, og maatte man især nu passe paa at komme rigtig op af det Hul hvorved enhver Stiige ender for ikke at slaae sit Hoved og udsætte sig for Farre. At stiiige op forekom mig næsten lettere end at stiiige ned omendskjøndt, de andre vare af en modsat Meening og fandt dem beføiet til at udhvile et Par Gange underveis paa de Bænke der hertil vare anbragt og hvor man just ikke kan sidde med lysse Klæder da de overalt ere bedækkede med Sod. Da vi igjen havde naaet op til Schacten gik vi den anden Vei ind i Bjerget op af nogle Lagter Stiige og besaae her det store Hjul, der ved Vand driver Keratten[?], og der vel er sine 20 Al i Diameter ligeledes besaae vi her Hjulet Pumpe-Maskineriet der ligeledes her er an- •73 verso• bragt og som med lange Stænger og Kjæder virker nede i Dybet. At beskrive dette Maskinerie kan jeg ikke paatage mig da jeg ikke tilfulde forstod det, omendskjøndt det skal være meget simpelt og langt fra fuldkoment, derimod kan jeg ikke undlade at bemærke det mere farefulde for Beskueren ved Maskineriet end ved Gruberne, da man formedelst den knappe Plads let kan komme i Berørelse med Hjulene naar man ikke tager sig iagt. Det Møisomelige ved at besee det er temeligt stort da man ofte maae krybe her under Bjerget paa alle 4 og deels har Vandreden over Hovedet, deels ogsaa maae piaske i Vand forneden, da det her ikke er tilbørlig dækket med Bræder. Foruden alt dette ere

Væggene saa aldeles bedækkede med opløst Sod og Olie at man ikke kan i mindste Maade berøre dem uden at tilsmørre saavel Hænder som Klæder, da vi havde gjort denne møisommelige Vandring kræve vi tilbage til Schagten og spadseerede da meget •74 recto• magelig ud af Gruben uden herved at have andet at bemærke end af og til bukke sit Hoved for undgaae ligesom en Engelsmand her i Foraaret at løbe imod Bjerg Minerne der hyppigen ere anbragte. Ved Udgangen undlod jeg ikke at drikke af de herlige Vand der løb ud af Fjeldet [i Stullerne] og der var leget i en lille Rende for des bedre at kunne betjene sig deraf. Da vi hos Stigere havde vasket os og udhvilet en Smule tiltraate vi Tilbagemarschen ned af Bjerget og holt nær Frokost ved en lille Elv der falder i Loven og som paa dette Sted driver et Pukværk. Da vi hermed vare færdige mødte vi paa Veien til Byen Directeur Stenstrup¹ der fra det Huus hvor han havde ladet sin Hest staae, var gaaet os i Møde for at bringe os ud til Labruefossen der skal være meget pitoresque. Vi maatte imidlertid give Slip paa Synet af den da det begyndte at regne stærkt, og vi saaledes bleve nødte til at kjøre i hans Gig tilbage til Byen efter at vi havde tilbragt en Times Tid i Huus for at undgaa at blive vaade. Da vi skiltes fra ham i Byen indbød han os til sig om Aftenen, og vi begave os derpaa [overstreget: hjem] til Mynten hvor vi efter en Anbefaling af Frans Neumand² til Mynt- •74 verso• mesteren Krusse,³ her besaa Smeltehytten og i Mynten saae dem at slaae Species, hvorpaa Kongens [overstreget: Bi] Portrait forekom mig meget slet saavel fra Stemplets som fra Myntens Side. Da vi vare blevne færdige hermed begave vi os hjem for at udhvile en Smule. Da Her Bendice⁴ vægrede sig ved at gjøre Følge gik Otto⁵ og jeg om Aftenen til Stenstrup's og tilbragte her en ret behagelig Aften og blev tillige forsynet med en temmelig fuldstændig Reiseroute til og fra Tellemarken. Da vi kom hjem, afreiste Otto og Bendice omendskjøndt det allerede var temelig silde og den første [overstreget: især] ønskede at blive Natten over, saa maatte han [overstreget: dog] for at føie B, der paa den heele Tour som ogsaa i Forvejen paa Buskerud stedse havde viist sig som et trættekjært og egensindigt Menneske, dog føie sig efter ham og begive sig ud i Mørket skjøndt uvillig. Jeg for min Part var hjærtelig tilfreds med at være bleven befriet for B's Selskab da han [dvs. jeg] den heele Tiid hvor vi havde været sammen aldrig havde kunet udstaae ham formedels han bestandige Lyst til at have Ret.

¹ Poul Steenstrup.

² Frantz Edler Neumann.

³ Johan Michael Kruse.

⁴ Uidentificeret.

⁵ Otto Collett.

forvælte mig som før at gaa til Douge, da vi
den følgende Morgens stode at sege kysten og
for at gaa til Godeban. Den 17. Aug. blev jeg om
Morgenen flødt mig og y bagene er med sine
Mærker og med Mænd, først efter at have seget
naget det meste for Lige. Lige mig til Erid.
Lindhu som i. Skafte y forvælte kysten for
mig nord at gaa til skibet og det Skib for
for Fabriciusen skal være meget godt y
det skal være flødt Grader med det er bestemt.
Godeban stige er immer fjerne at den stalle
Nai der alle med den Lige, y Lige der
gaa til Kongens Skibet, som mig bafuan, i
det som de mange Skibet er meget det
væren for Metallat med Gode af Mænd, som
med de de fæle Lige og Gode at Gode
Lige for sig. Det første Skib for Skibet
ligger de Lige og Skibet for Kongens
den 17. det y bestemt for Kongens Skib
udtaget i Salen. Man finder også den
Skibet en Lige og Skibet mig mig mig mig
den bestemt, da de er en Lige bestemt med
Mænd y det mig mig mig mig. Det Lige
der for Skibet i Skibet Gode mig mig mig
og den bestemt, som den finder for den bestemt, den

ij iltet smeltet af barmvold, da man⁷⁰ for
vanskelig den gamle sal forvild Lyden
anly; og den nokan var all en fungen gold
of i fongen bar naar man indtager et indlag
to fuluar Markov. Nofadent af Lyden der
med fortalre til et vort Godebys, of for min
gangang Fordre andy en gad bljed, for
at helle Lyden der vortall. Giger form.
Gine jels, Ligen som talgout med den lille
thes ind Laven, og for laugt for Anova
Jumid, det funderkaste med det en Vdhytore.
en for boren, og en med af Luffen.
Hvo Longestanden bogen af en furer og
ad, og den gae Widen, ga forid Nididman
fugig fane Luren af Mandbudinger der
bruyter de Skodvoldt blis derom med
maner Kraft, til bygudelfen af Arman
man Guben forvoldt der en bygd af,
Gine Provinen med Gode af den indygen
Widde nar bestyffliget med at yttvde af
Vgub en vand funderll Mustieris der
fludt annover andruftede. Tarkar: fra
Abingun for med i Guben en idden for
de Godefeld der for en bestyffliget, da
delfer anfor anden mitl den fortvinder gund
Tarkar

fra havguldsen af Grøden stange ni indlydende
forbi den skovsvej og Søstald Malen og Grøden i
Lagongel, til Skallen, der findes i den
indre Grøden. Man skal gaa ind til
Skjæret der ligger at lille Morsdal i det
første der er udført for at første Skjæret
en om Skallen og saa først som disse Lige
gaa at Skjæret Skjæret Lige, blot gaa de
børn broder med en den Lige under
Gوندt og gørdte første Skjæret, der
de i det Skjæret Skjæret i Skjæret
I M. stov af Lige. Skjæret bliver en
sæl af M. boder Malen grønvedet, saaled
Skjæret Skjæret Lige Lige der under Skjæret
og Skjæret der Skjæret i Skjæret Skjæret
gaa Skjæret Skjæret Skjæret Skjæret
Skjæret for at indlydende. I Skjæret
Skjæret en gørdte Skjæret med at Skjæret en.
Skjæret Skjæret og Skjæret med Skjæret en gørdte Skjæret.
Skjæret, saa Skjæret med Skjæret Skjæret og
Skjæret da Skjæret at Skjæret Skjæret. Skjæret
en Skjæret og gaa Skjæret Skjæret Skjæret
Skjæret Skjæret Skjæret, der Skjæret i Skjæret
Skjæret Skjæret, en Skjæret af Skjæret under Skjæret

og Al. Løjtnants Pjotesen, der boede
bytil, saa hannen har saa sig den 71
paa alle sine omstendige til troen, først
handledes med den af drøngene, alle sande
naturligvis foreklædet hannen. Der alle
denne indfalds for at lade mig aflyde i min
sag og mine forlofuelle; Skjæbne 4. 24.
alle; Al. Deab hvor migst hvor ligdomme
saa siges; Dommene og de mi i alder
saa foreklædet og for mig ind af hannen
og ligesom er ind i stullen for at mig sin
Lægeborer iformaaen. Dommene anførte
sag og sig stullede Al. saa at sig beständig
saa for de indige iformaaen og lydligst
naturlig mig egen byrgmand Al. ifor
an gaaet ind Al. sig sig Al. sig sig sig
Al. sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig
Læge sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig
i gaaen stullen der gaa migst Al. sig sig
Læge man man sig sig sig sig sig sig sig sig
andere sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig
gorkioner, vorden de migst beständig der
saa sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig
me byrgnagere saa sig sig sig sig sig sig sig sig
and alle sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig
siden sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

Det er ikke mere det som gaaende bryder sig om
gode kuffer og de flatter sig det er en
vige Mandkuffen, der skal kunne
fylde ind for Guden det for de
Mestervir, der antog i Hjørring sine
Malm og og ijer bryder det kommer den
nu med det samme Mand der saledes sam
let. Guden gaffar og ijer ind gaaende
Mallen under de Brode gule fougau
man gaar, og ofte under fougau for
anden an bryder sig det sidde alle gaar
tidt og ad fougau man det ad fougau under
Lidderne under Malm for det Mindste.
Nu er fougau vant at lang sigte ind i
Hjørring og af sig det sidde fougau der i tro
fougau blott under fougau der sidde
der ligende en lille fougau, som er underlig,
afte der gaffar og fougau der sidde
gange og at fougau der sidde fougau
der bryde og det fougau, ind i den gougau
Guden for Mallen og fougau, det fougau
med det fougau der sidde fougau der sidde
gaffe Malm, der fougau der sidde
der sidde ind under sin fougau. Nu
bryde man fougau gougau ind under fougau

begynder nydelig først som, hvor man som
de mindre Gæstene berøber sig om Alder ⁷² og
under den bestandige Besøgen af Manden i
Mestierne og Skuffen af Gjerdene der
gæstene og de end: I det end som som
bragte Skuffen. Selve og som alle, end
den og under Mellem tyer id af landene
og Joller: de Lærere der med sig og Joller
først id af Skuffen, disse Lærere end
bestemt idend og sig som at sig som
de første skuffen der som end som og
end, først id af Skuffen, disse Lærere end
Lærere der med sig talte mig om den Næste
de som ^{gave} som i det end som end
gave, de end som end som end
med sig og end: I det end som end
som end som end som end som end
der som end som end som end, end
med sig og end, sig som end
Lærere bestemt af 3 Lærere, nogle af
Skuffen mere end end som end
alt som end som end som end
som end som end som end. Som som
Skuffen som end som end som end
Lærere og end som end som end
igennem end som end: Gæstene og end

gælder, og jeg lader fornemmelig indtil nu
være med i Vesten. Det ved jeg
fandt forstillet mig ved den Hædering
fandt jeg just iden Tid som da man 1774
Saa for de første 1774 saa man Gænge under
sig, men blot enkelte Asserter, derind
fandt jeg mig, og det var jeg som, men in-
somme Tid af Hædering og Hædering, der især
med en Hædering i Hædering gælder, og
fra de fabricernde Hædering som det
utalelig, da Hædering og Hædering maatte
gælder under den Hædering forrige
ni, stange med for at det er og jeg ta.
for at de ikke at bemærke at Hædering
for naar under man Hædering saa
de mange Hædering omvendt man saa
under Hædering i Hædering gælder Hædering.
Det er med og med Hædering det naar den man
lig er en Hædering Hædering, og da antog at
de gælder og Hædering Hædering og Hædering, der
Hædering Hædering Hædering, der for
er især Hædering. Hædering den Hædering alle
stange ni med at en 40 Hædering og 50 Hædering
at det Hædering, fra mange Hædering Hædering
under og Hædering og Hædering Hædering
arbejde saa de Hædering Hædering Hædering
Hædering af Hædering Hædering. Hædering Hædering

Gid manden i Boud, forrest den 73
 sly vand en gammel vand for den anden
 y Guds Misfart, y tallalan, saa at det for
 var luttet gammel restanden af solt.
 Hi. saas for Manden først en Boudvinder
 samt forlader Gungalen saa ind. Soble
 y talia sands af solt og for noget i brygget.
 no. attar at flige og, y maatte man ifor
 en galte og at Robinson iegte og af
 det Gid forrest en for den Boudvinder
 for alle de flae Gid Goud y indsette.
 sig for tavne. At flige y afvordene
 mig resten tottara med det flige ind
 vander sig, de andre navn af en maffel
 Mensing y fandt den Boudvinder det ind
 y findt at for Gung vander mig gas
 de boud de sportel navn vander y for
 man just ikke den side med flige Boud
 de de omvælt en boudvinder med Boud. Va
 vander sig sands maalt og det Boudvinder
 gid en den anden Boudvinder y Boudvinder
 af nogle Lyden flige y boudvinder
 det flae Gid, den med vand vander den
 vatter, guder med at just 30 Al. i vatter
 ligetude boudvinder for gyldet flige
 Musfunder den ligetude for en.

bragt y, som med lange Stonger y
Leder videre under Rydsk. Allt hufvuds
alla hufvuds Luder y, den guldiga mig
de y, den hufvuds forstod, under
fjoudes af stad vore mygd fimgell
y langt for fuldromant, drimod Lur
y, den hufvuds at Landeren abanore
farsfulde for hufvuds med hufvuds.
nordist med od Goutenore, de man
forvordet den Luder flade Lur Lur.
Landeren: hufvuds med Goutenore
man man den Luder y, den. Det hufvuds
Goutenore med at hufvuds at hufvuds
flade de man alla man Luder for
under hufvuds for alla y, den
for hufvuds under Goutenore, hufvuds
y, den man y, den hufvuds forvorden,
de af for den af hufvuds hufvuds med
Landeren. Landeren alla alla af hufvuds
for alder hufvuds med y, den hufvuds y
Oliv at man den Lur i hufvuds hufvuds hufvuds
vore Landeren at hufvuds forvorden hufvuds
for Landeren, de af hufvuds y, den hufvuds
forvorden hufvuds hufvuds hufvuds
af hufvuds y, den hufvuds de man y.

magtlig ind af Griben indan forind at ⁷⁴
indat befrødet med sig sit bedste sit
førend for indgaaen til sønnen sigtelmann
for: foraarit at lobe ind og for sønnen
den sønnen med antogten. Med sigtningen
ind at sig ikke at ville af de søbbige. Den
den for ind af gølden i ^{i Dattens} ind nu lobe i en
telle lobe for lobe lobe og lumen lobe
sig runde da ni for sigtningen forde ind
og af ind sigtelmann. Duinde sigtelmann
tillageme sigtelmann ind af sigtelmann og sigtelmann
Lodest ind en tillageme sigtelmann i Lumen
og sigtelmann alle sigtelmann ind sigtelmann;
Da ni forind nu sigtelmann ind ni gaa Krius
ind sigtelmann sigtelmann den for ind sigtelmann
sigtelmann forde lobe sigtelmann, og sigtelmann
ind sigtelmann for at sigtelmann og ind sigtelmann
sigtelmann den sigtelmann ind sigtelmann. Ni must.
den sigtelmann sigtelmann sigtelmann af den da ind
sigtelmann at sigtelmann sigtelmann, og ni sigtelmann lobe
sigtelmann ind at sigtelmann i sigtelmann sigtelmann sigtelmann
sigtelmann at ni sigtelmann sigtelmann den sigtelmann ind. Ni
for ind sigtelmann at sigtelmann. Da ni sigtelmann for sigtelmann
i sigtelmann ind sigtelmann og ind sigtelmann, og ni sigtelmann
sigtelmann og sigtelmann sigtelmann sigtelmann for ni sigtelmann
en sigtelmann af sigtelmann sigtelmann ind sigtelmann.

unsern Krieger, der besehene Künste fitten
in i Mordhan sein den ab flaan Speise, für
gaa Ludwig by Fortrast vorreden mit ungel
flak fawant für Mangelke von Frau Mijstans
Siede, da mi nara blannen ferdig fowund
bzona mi or span für d. ind. fawale von Densila
da für Bendie norden sig mit d. givore Lelje
gab Otto y zuy von Affmann dit Abenstränge
y Liltroyke für an rot befugelij Affman y blaw
billig fowegant mit an kammelij fultfendij
Abenstränge tel y für tollman. Da mi den
zinn apowit Otto y Bendie unnd fawant
Abenstränge nara kammelij fild y den fawant
ausfate d. flinn Kollan over, fan wetten fawant
für ab für B, da gaa den fawale Lelje fawant
y fawant fawant gaa Bawant fawant fawant
weist sig für an trottergort y nara fawant
Mannfle, der für sig affman für an bawant sig
ind i Mordhan fawant kammelij. Ich fawant
fawant nara fawant fawant fawant nara
blannen fawant für die Kollan da fan den
fawant fawant für mi fawant nara fawant
fawant fawant ind fawant fan fawant fawant
fawant fawant dit ab fawant web. Den 18. August
28 10 bawant sig für gaa Bawant dit fawant